

KONVENCIJA BROJ 13

O OLOVNOM BJELILU (BOJADISANJE), 1921. god.

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Ženevi sazvao Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada i koja se sastala 25. oktobra 1921. god. na svom trećem zasjedanju, budući da je odlučila da usvoji izvjesne prijedloge koji se odnose na zabranu upotrebe olovnog bjelila u bojadisanju, pitanje koje je sačinjavalo šestu tačku dnevnog reda zasijedanja, i budući da je odlučila da ti prijedlozi dobiju formu Međunarodne konvencije, usvaja sljedeću konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o olovnom bjelilu (bojadisanje), 1921. god., na ratifikaciju državama članicama Međunarodne organizacije rada, a u skladu sa odredbama Ustava Međunarodne organizacije rada:

Član 1.

1. Svaka država članica Međunarodne organizacije rada koji ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se da zabrani, pod rezervom odstupanja predviđenih u članu 2., upotrebu olovnog bjelila, sulfata olova i svih proizvoda koji sadrže ove pigmente u radovima unutrašnjeg bojadisanja zgrada, izuzimajući željezničke stanice i industrijske ustanove za koje je upotreba olovnog bjelila, sulfata olova i svih produkata koji sadrže ove pigmente proglašena kao potrebna od nadležnih vlasti poslije konsultovanja organizacija poslodavaca i radnika.

2. Pored toga, nije dopuštena upotreba bijelih pigmenata koji sadrže najviše 2% olova, izraženog kao metalno olovo.

Član 2.

1. Odredbe člana 1. neće se primjenjivati ni na dekorativno slikarstvo, ni na izvlačenje fuga.

2. Svaka će vlada odrediti limite takvih vrsta bojadisanja i propisaće upotrebu olovnog bjelila, sulfata olova i svih proizvoda koji sadrže bijele pigmente u te svrhe, saglasno odredbama članova 5., 6., i 7. ove konvencije.

Član 3.

1. Treba biti zabranjeno zapošljavanje mladića mlađih od osamnaest godina, kao i svih žena, na industrijskom bijadisanju koje predviđa upotrebu olovnog bjelila, olovnog sulfata i svih proizvoda koji sadrže ove pigmente.

2. Nadležne vlasti imaju prava, poslije konsultovanja sa organizacijama poslodavaca i radnika, da dopuste da učenici (šegrti) za bojadisanje vrše, zbog edukacije za to zanimanje, radnje zabranjene u prethodnom paragrafu.

Član 4.

Zabrane predviđene u članovima 1. i 3. stupiće na snagu šest godina nakon zatvaranja trećeg zasijedanja Međunarodne konferencije rada.

Član 5.

Svaka država članica Međunarodne organizacije rada, ratifikujući ovu konvenciju, obavezuje da će regulisati upotrebu olovnog bjelila, olovnog sulfata i svih proizvoda koji sadrže ove pigmente u poslovima za koje ova upotreba nije zabranjena, na sljedećim principima:

1. a) Olovno bjelilo, olovni sulfat ili proizvodi koji sadrže ove pigmente mogu biti upotrijebljeni u radovima bojadisanja samo u obliku paste ili boje pripremljene za upotrebu;

b) biće preduzete mjere da se ukloni opasnost koju donosi primjena boje u spreju;

c) biće preduzete mjere, kad god to bude bilo moguće, u cilju otklanjanja opasnosti od prašine koja bi bila izazvana trljanjem ili struganjem na suho.

2. a) Biće preduzete odredbe kako bi radnici koji boje mogli preduzeti svo staranje o potrebnoj čistoći za vrijeme rada i po završetku rada;

b) radnici će nositi radna odijela za svo vrijeme trajanja rada;

c) biće predviđene pogodne mjere da bi se izbjeglo da odijelo ostavljeno za vrijeme rada ne bude umrljano materijama upotrijebljenim za bojadisanje.

3. a) Slučajevi trovanja olovom i slučajevi za koje se pretpostavlja da su trovanja olovom, biće predmet izjave, a ljekar kojeg je ovlastila nadležna vlast, naknadno će ih verifikovati;

b) nadležna vlast može zahtijevati ljekarski pregled radnika kad to bude smatrala za potrebno.

4. Uputstva koja se odnose na specijalne higijenske mjere koje se trebaju poduzimati pri bojadisanju, biće podijeljena radnicima koji bojadišu.

Član 6.

Nadležna vlast će, nakon konsultacije sa zainteresovanim organizacijama poslodavaca i radnika, poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurala poštovanje odredaba propisanih u prethodnim članovima.

Član 7.

Statistike o trovanju radnika olovom biće ustanovljene:

a) za morbidnost, posredstvom izjave i verifikacije svih slučajeva trovanja olovom;

b) za smrtnost, prema metodi koju je odobrila službena statistička ustanova u svakoj zemlji.

Član 8.

Formalne ratifikacije ove konvencije, u skladu sa uslovima navedenim u Ustavu Međunarodne organizacije rada, biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji će ih registrovati.

Član 9.

1. Ova konvencija obavezuje samo države članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

2. Konvencija stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon što generalni direktor registruje ratifikacije dvije države članice.

3. Nakon toga, ova konvencija stupa na snagu, za svaku državu članicu, dvanaest mjeseci od dana registracije njene ratifikacije.

Član 10.

Nakon što Međunarodni ured rada registruje ratifikaciju dvije države članice Međunarodne organizacije rada, generalni direktor Međunarodnog ureda rada će o tome obavijestiti sve države članice Međunarodne organizacije rada. On će ih isto tako obavijestiti o registraciji ratifikacija koje su mu nakon toga dostavile države članice Organizacije.

Član 11.

Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da će primjenjivati odredbe iz članova 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. najkasnije od 01. januara 1924. god. i da će poduzeti sve potrebne radnje kako bi ove odredbe bile efektivne.

Član 12.

Svaka država članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da će je primjenjivati na svoje kolonije, posjede i protektorate, saglasno odredbama člana 35. Ustava Međunarodne organizacije rada.

Član 13.

Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju može je, po isteku desetogodišnjeg perioda od njenog prvobitnog stupanja na snagu, otkazati aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji ga registruje. Otkaz stupa na snagu po isteku godinu dana od registracije akta o otkazivanju.

Član 14.

Kad god to smatra nužnim, Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada podnosi Generalnoj konferenciji izvještaj o primjeni ove konvencije i razmatra da li je potrebno na dnevni red konferencije staviti pitanja njene potpune ili djelimične revizije.

Član 15.

Tekstovi ove konvencije na francuskom i engleskom jeziku su jednako punovažni.

Primjedba:

Ustav: član 35. Ustava Međunarodne organizacije rada